

En Christeligh Lijkpredikan/

Natus 24. Xbr. 1595.

Natus 22. Jan: 16. Ofwer fördom 59. 22.

Then Ahreborne/ Ahtade och Högtährade
Mannen/

Christiern Wäns-son/

Swars salighe Lekamen medh til-

börligh Ahre-Process, vthi een anseentligh och

förnåhm Församling/ bleff begrafwen vthi sin egen

welbestälte Gruff i Kannäs Kyrckio/ Åhr 1659.

then 18. Febr.

Sållen aff

DOCT. OLAVO LAURELIO,

Biskop i Wästerås.

Tryckt vthi Wästerås aff Eucharis Lauringer/

Åhr 1659.

Then lofflige/Sal. Christiern Wånse
Familie, och i synnerheet

Then
Ähreborne/ Gudsfruchtige och Hederlige
Matronan/

H. K A R I N E R I C H S

Dotter/ såsom ock begges theras elskelige
käre Barn och Luftarvingar/

Måns

Johan

Christiern

Pedher

Erich och

Daniel

Christierns-
Son/

Karin

Kirstin

Christierns-
Dotter.

Snstär iagh Gudz Nådhe och Welsignelse/ Tröst och
Hugswalelse/ och i synnerheet en stadigh Troo och
Zilförsticht/ til wår endeste Zilflycht Frelserman-
nen Jesum Christum.

Het år / elskelige Christne / itt merckeligit
och tenckwärdige ting / at alla Helige som i Werl-
den hafwa lefwat / alltidh hafwa kenz widh / och
bekendt sigh wara Fremlingar och Gåster för
Gudh här på Jorden / såsom Apostelen Paulus
witnar i sin Epistel til the Hebreer / ther han säger: **I** Troon-
ne äro thenne alle dödh / och hafwa doch intet fått
aff Löftet / vthan sedt thet fierran effter / och trodt ther
vppå / och låtit sigh nöya / bekenandes sigh wara
Gåster och fremmande på Jordenne. Löftet som the
helige Gudz Menniskior sågho vppå / war om Messiaæ Werlden-
nes Frälsares synliga Ankomst i Werlden / som skulle genom sin
Dödh och Pāno / förhielpa them i sitt rätta Fāderneßland igen /
tādhan the vthdriffne woro / tā wāra förste Fōrāldrar öfwer-
trādde Gudz Boddh. Thetta Löftes Fullbordand / finge the intet
see medh sina lefamlighe vthan andelighe Sgon / som Christus
talar och säger: Abraham idher Fader frōgdades / at
han skulle få see min Dagh / han sågh honom / och
war gladh. **I** medler Tjdh the gingo och wente effter Messiaæ
Tillkommelse i Rōttet / bekende the sigh wara Fremlingar och
Gåster här på Jorden. Een sådan Bekennelse / hafwer David
giordt om sigh och alla andra Menniskior / säyandes: **W**ij äre
Fremlingar för tigh / såsom alla wāra Fāder. **W**āre
Lefwande på Jordenne / är såsom en Skugge / och

Heb. 11. v. 13

Joh. 8. v. 56

1. Chron. 30

v. 15

psal.39. v.14

psal.40. v.1.

psal.13. v.14

psal.3. v.20.

psal.9. v.27.

psal.89. v.49

psal.17. v.3.

Dwåls inset. Item. Jagh är en Fremling för tigh/
och en Gäst såsom alla mina Fäder. Och såsom en
Fremling är ingastådes tryggert/vthan måste på alla Rum wara
vthi Angstan och Fruchtan / huru han sin Wandring och Res-
sa kan gå wel igenom / lengtar och trengtar ther effter/at han
må omsider komma heem vthi sitt Fäderneßland igen: Så äret
ock fatt medh alla Meniskior här på Jorden/at här är altidh
Sorg/Fruchtan och Wentan/och på sidstonne sielf-
wa Dödhen. Thenna war Landflychtigheet / at wij här i
Werlden icke hafwa någhon Warachtigheet/ äre såå som kunna
sköna och leggja på Hiertat / såå äro the som betenckia medh A-
postelen/at wij hafwom här ingen warachtig Stadh/
vthan wij sökiom effter thet tilkommande. Och än y-
terlighare medh honom säya: Vårt Borgerßkap är i
Himmelen / tådhan wij förwente Frälsaren Jesum
Christum. Thenna Tanckan wil man icke gerna fatta/ vthan
tyckiom of hafwa een fast Boning och Hemwist här på Jorden/
hwilket of allom slår feelt/ effter som wij måste skiljas hädhan/
och qwittera thenna jordesta Hyddorna. Ty of är förelagt
en gång döo/ men sedan Dömen. Och hoo är then
som lefwer och icke seer Dödhen? Är för then skull rådhe-
ligit/ at wij i Tidh låra kenna of sielfwa/ och säya medh Augu-
stino: Domine da mihi nosse te, nosse me! HERRE lär
migh doch/ at iagh må kenna tigh/ och kenna migh sielf. Hwil-
ken Kundskap / är then högsta Grad ibland all Kennedom och
Förstånd / ty thet är thet ewigha Ljufwet/ at wij kenna
tigh allena en sannan Gudh / och then tu sendt haf-
wer Jesum Christum. Gudh påminte Adam/ at han war
aff

Jord tighen / och Jord
Männelie Gudh then
kennelie. Abraham betrod
te mardigh at tala medh
thi Egypten / at hans
loveligen becla
wiskan aff
är full medh
ser/och faller
mer icke / och
och dragher
ligt at bestana
drings och
longan
Boningar / och
och sköna / at
Jorden.
Så
Mannen /
delsman och
såsom alla
to/ warit en
nom thenna
Släp och
vthi sin
förrastat och
wandrat redeligha
ty hafwer han
vthan Gudh
medh stor
en och lat och

aff Jord taghen / och Jord skulle han åter warda igen / hwilken Gen. 3. v. 11
Påminnelse Gudh then helge Ande / vthi sitt Ord allestädes
framsteller. Abraham belende sigh wara Stofte och Aska / och Gen. 19. v. 2
icke wårdigh at tala medh Gudh. Jacob bekänner för Pharaos
vthi Egypten / at hans Tjdh war tjdel Glende. Job beskriwer Cap. 47. v. 9
forteligen heela Menniskiones Lifs-lengd och säger: Men- Job 14. i.
niskian aff Swinno född / lefwer en litten Tjdh / och
är full medh Droligheet / wexer vp som itt Blom-
ster / och faller aff / flyr bort som en Skugge / och blif-
wer icke / och öfwer en sådan opläter tu tijn Sgon /
och dragher migh för tigh i Rätten. Och är thet mercke-
ligt at bestinna / huru Gudh hafwer låtit Fäderna vthi sin Wan-
drings och Glendes Tjdh / boo vthi Hyddor och Tiäll / och til en
longan Tjdh intet bygde sigh någhra warachtigha Huus och
Boningar / och sålunda lärde them ock ther igenom betendia
och skönia / at the hafwa warit Fremlingar och Gåster här på
Jorden.

Så hafwer ock thenne Åhreborne och Högåbrade salige
Mannen / Wälachtat Christiern Månson / förnemligh Han-
delsman och Bergsman / icke allenast på thet andeliga sättet /
såsom alla andra Menniskior / vthan jemmvel och i timeligh mot-
to / warit en Fremling här i Landet / och hafwer slaghit sigh ige-
nom thenna Jemmerdalen / medh stoor Åbuga och Bekymber /
Slåap och Arbete / och hwar Gudh icke hade warit medh honom
vthi sin Wandrings-tjdh / så hade han vthan Twiswel blifwee
förrastat och lidit meen på åtskilligt sätt / men effter han hafwer
wandrat redeligha och warligha / och hafst Gudh för Sgonen /
ty hafwer han icke allenast wel och ostadd fullbordat sitt Lopp /
vthan Gudh hafwer i medler Tjdh welsignat honom högeligen /
medh stoor Rikedom och Förmögenheet / och giordt honom til
en achtat och förnemligh Man / hvars Sal. Lefamen wi si nu

ledhsaga til sin Hwiflofammor / och skolom låta then nedersät-
tas vthi Jorden then alles wår Modher år / och på thet wij nå-
ghon Frucht och Förbättring funnom hafwa aff thenna wår
Sammankomst / ty wiliom wij effter en Christeligh Plåghseedh
vthi sådana Fall / tagha oss itt Stycke aff Gudz Ord / och först
önstka til wårt Förehafwande Gudz Welsignelse och Bplys-
ning / medh wår dageligha Böön Fader Wår.

T E X T E N,

Psal. 39. å v. 6. ad 12.

WEn H Erre lär migh doch / at thet
moste få en Enda medh migh / och mitt Luff
itt Måål hafwer / och iagh hådan moste. Sij / mina
Daghar äro een Swårhand för tigh / och mitt Luff
är såsom intet för tigh. Huru platt intet äro alla
Menniskior / the doch så säkert lefwa / Sela. The
gå bort såsom en Skugge / och göra sigh mycken o-
nyttigh Oro. The samka tilhopa / och weta icke hoo-
thet så skal. Nu H Erre / widh hwad skal iagh trö-
sta migh? vppå tigh hoppas iagh. Frålsa migh ifrå
alla mina Synder / och låt migh icke them Galnom
til Spott warda. Jagh wil tija och icke vplåta min
Munn / tu skal wel görat.

2. 2. 7. 15.

Såsom Gudh skapade Menniskian i Begynn-
nelsen / och för Syndafallet satte henne vthi Lustgården
Eden / at han honom bruka och bewara skulle / altså haf-
wer ock Gudh effter Syndafallet / lagt Menniskian thet vppå /
at hon

at hon medh stort Bekymber skulle nåbra sig på Jorden/ och
äta sitt Brödh i sin Anletes Swett/ och hafwer gifwit Mennis-
skioslechtet / heela Jordennes Krez til at födha sigh oppå/ som
David talar: Himmelen alt omkring är HERrans; Men Jordena
hafwer han gifwit Menniskors
Barnom. Här på Jorden måste wi nu föda oss/ hwar och
een vthi sitt Stånd genom sitt Embete; och när Gudh gifwer
Lycka och Welsignelse ther til / at tu kan födha tigh vtaff dina
Händers Arbete/ såll åstu och wel är tigh/ som David än
ytterligare thet förmåler. Men huru en skal råslighen medh
itt gott Samweet och Gudhi til behagh/ thetta Bekymbret vthi
föra/ thetta jordesta Wäsendet och sin Födhetroot bruka och fö-
restå / ther wil Konst til / och itt sådant Förstånd/ som vplyst är
aff Gudz heliga och salighgörande Ord / hwilken Konst enkans-
nerlighen består ther vthi / at en Menniska betrachtar och på
Hiertat legger/ sitt eghit vsta Leswerne och Dödeligheet/ at hon
här hafwer icke någhon warachtigh Stadh / vthan måste en
gång skilias widh thenna Werlden och all theß Fångeligheet/
hwilket Konung David förer oss til Sinnes at betenckia vthi
thesse vplåfne Orden/ och thet

- I. Vthi sin Bön som han gör til Gudh/ at han kunde rätt begrundat och förstå sin Dödeligheet.
- II. Effter alt måtte förgåss / hwad han så endtelighen skulle hålla sigh widh.

Första Stycket.

Är een Betrachtelse om Menniskionnes
Dödeligheet.

Konung David säger i Begynnelsen på then-
na Psalmen / at han hade satt sigh före / thet han skulle
tagha

tagga sigh wahra / at han icke syndade medh sina Tungo / vthan
hålla sin Munn tilbafars såsom medh Bett / effter han motte see
then Ogudachtige för sig. Och oansedt han thet lofligha Ups
sätet hade / gick han lijkwel och frätte sin Sorg / öfwer thet För
treet / han moste lijda aff the ogudachtige sine Hatare och Förföl
tare / och hans Hierta war brinande i honom / och när han tenck
te ther på / så war han vptänd / och talte medh sina Tungo / vthan
Twiswel någhot thet som war twärt emot hans Upsät. Thetta
Konung Davids Upsät och Exempel / woro högnödigt at eff
terfölja / för hwar och en / som tenckte til sitt Leswerne Christeli
gen och gudeligen vthföra. Zy alt thet wij skolom förrätta här
i Werlden / thet moste wij jw föresättia och först i vårt Sinne at
antagga och fullborda. Och kan intet bättre Upsät någhon
Tijdh aff enom fattas / än thet / at en icke wil synda / besynnerli
gen medh sine Tungo / hwars Misbruuk är farligt och kommer
myckit Ondt åstadh / som David ther om talar vthi åskillige
Psalmer / och Gudh klaggar genom Propheten Jeremiam, öf
wer then oroligha Tungan och säger: Theras falska Tun
gor äro Mordskott / medh sin Munn tala the wen
ligha medh sinom Nasta / men i Hiertat wachta the
effter honom; Skulle iagh nu icke heimsökia sådant
oppå them / säger HERren? Och skulle min Siäl icke
hemnas öfwer sådant Folck som thetta är? Apostelen Jacob så
ger: Alt Tungan kan ingen Menniskia tåmia / thet
oroligha Onnda / full medh dödeligh Förgiff. Een
ond Tunga / säger Syrach / gör monga Menniskior
deens / och drifwer them vthu thet ena Landet i thet
andra. Item, at monge äre falne genom Swärdz
egg / men aldrigh så monga som för onda Tungor /
och

al. 55. v. 22.

o. v. 3, 4, 5.

r. 9. v. 8, 9.

c. 3. v. 8.

r. 28. 15, 16.

20, 21.

... de honom / som
... för henne oplig
... sin gudliga
... sin Dödeligh
... och
... vilde
... vilde lära honom
... vilde at bestanna
... vilde
1. Alt en al
... dödeligh
... som han
... som lefwer
... frigar vthu
... säga. Zy
... kunna
... da medh
... som Job
... Mål
... des.
... lliga
... wisa
... Sab
... aff
... ter
... och
... och
... Paulus

och wel är honom / som för en ond Tungo bewarat
är / och för henne oplåghat blifwer. Huru nu David
skulle thetta siet gudeliga Bpsät ställa i Wårcket / ther til sågh
han intet bättre Medel eller Konst / än at kunna råte låra be-
trachta sin Dödeligheet / och thetta förgängeliga wårt Lefwers
nes Wäsende / hwarföre han hierteligen bedher Gudh / at han
wille låra honom thetta Konsten / nemblighen sin Endalyche
wål at besinna / hwilken Konst eller Betrachtelse består the-
vthinna:

1. At en altidh kan rekligen besinna sigh wa-
ra dödeligh. David wiste noghsamt thet at han döo moste / så-
som han stelff på itt annat Rum talar och säger: Hoo. är then
som lefwer och icke seer Dödhenn? Then sijnna Siäl
frjar vthu Dödsens Hand? slätt ingen / som han wille
säpa. Ty bedher David / at Gudh wille låra honom thet råte
kunna lägga på Hiertat / at thet endelighen moste få en En-
da medh honom / och at hans Luff itt Måål hade /
som Job talar och säger: Tu hafwer satt honom itt
Måål före / ther vtofwer warder han icke gängan-
des. Thetta Målet är aff Gudz gudomeligha Försyn lagt och
satt Menniskan före / antingen i Anseende på Gudz gudome-
liga Nådhe och Barmhertigheet / eller ock hans rätt-
wisa Dom. Hans Nådhes Termin och Måål / strecker
sigh så wel emot the Ogudachtiga / som Gudfruchtiga. Många
aff then ogudachtige Hoopen låter Gudh lenge lefwa / och wens-
ter / aff sin stora och omäteliga Nådhe och Barmhertigheet / eff-
ter thetas Boot och Bättring / icke willandes / at then Ogud-
achtiga skal förgås och blifwa borto i sina Synder / hwarföre
Paulus säger: Eller förachtar tu hans godheet / tol-
samheet

Psal. 89. v.

Job. 14. v.

Ezech. 3.
2. Pet. 3. v.

om. 2. v. 4.

samheez och longmodigheez Rykedom / icke förståendes at Gudz Mildheet lockar tigh til Bättring. Och ändoch aff thenna Gudz Longmodigheet / för os synes thet komma / som Salomon säger i sin Predikare Book: Effter

Eccl. 8. v. 11.

thet icke strax går Dömen öfwer onda Gerningar / warder Menniskionēs Hierta fullt til at göra ondt: Men så skal en strax tenckia på thenna hugneliga Gudz Longmodigheeten / at om Gudh icke så nådheligen öfwade then medh os allom / så wore thet vthe medh största Deelen aff Menniskio-

Exod. 34. 7.

Reg. 8. 4^b.

Slechtet / ty thet är ingen Menniskia som icke syndar: Och ther hoos skal en see på thet / Salomon sätter strax ther bredde widh / til en Rättelse medh thenna Orden: Om en Syn-

Eccl. 8. v. 12.

dare hundrade resor syndade / och doch lenge lefwer / så weet iagh luktwäl / at them warder wel gängandes som Gudh fruchta / the som hans Ansichte fruchta. Ty them Ogudachtigom warder icke wel gängande / och såsom en Skugge skola the icke lenge lefwa som Gudh icke fruchta. Märck aff thenna Orden / at ändoch then Ogudachtige lenge lefwer / så recknas thet doch icke för itt sådant longt Liff / som Gudh vthlofwar the Gudfruchtige / them han säger sigh wilia mätta medh itt longt Liff / och betee sina Saligheet. Och bekenna the selswa vthi Wiffheetennes

Gal. 91 v. 16.

p. 5. 13, 14.

Book säyandes: Strax wij födde woro / hafwa wij fått en Enda / och hafwa intet Dygdeteckn bewysat / vthan åre förtärde i wår Ondsko. Men the Gudfruchtigas Liff förlenger Gudh / sitt heliga Namn til Abra / Gudz Församling och theras eghna Barn til Upbyggelse och itt heligt Exempel. Hwarföre them wedersars / effter som Salomon

En. 18. v. 19

talat

talat vthi Ordspråks-Booken / at HERANS Fruchtan
förmehrar Dagarna / men the Ogudachtigas Åhr
warda förkortade. Och altså sättes mongom aff the Ogud-
achtiga itt Måål före / hwilket the intet kunna öfwergå / så Gudh
öfwar på them sin rättwissa Dom / såsom på Ziufwar / Mans
dråpare / Horkarlar och andra Ogerningsmän / hwilla siet Liff
stelswa förkorta / såsom Psalmisten säger / at Blodhgiriga
och Falska / skola icke komma til sin halfwa ålder.
Och såsom lydige Barn hafwa fått thetta Löffet / at the skola
få lenge lefwa på Jorden / altså följer thet twärt emot på them /
som intet hedra Fader och Modher / at the intet skola blifwa
longlifswa på Jorden.

Prov. 10. 27

Psal. 55. 24

Exod. 20. 17

2. Består then Konsten eller Betrachtelsen / til at wel
död thet vthi / at man besinnar sin Lifszeitidh wara kort.
Sij / säger David : mina Daghar äro en Twärhand
för tigh ! Hwarföre thet och blifwer lifnat widh the förgänge-
ligaste ting som finnas här i Werlden / såsom widh Blomster /
Löff / Skuggan / Blådra på Watnet / Röd / Damb / 2c.

3. At man besinnar och säger medh Konung David :
Mitt Liff är lifka som intet för tigh. Thetta Ordet för
tigh / böör wel betrachtas / ty elliest wårt Liff för sigh stelffe
skattat och värderat / så är thet högt achtat / ty wij ärom skapa-
de effter Gudz eghit Belåte / och han hafwer stelff giordt oss
medh sina eghna Händer / blåst en liffachtigh Anda vthi oss / och
på sidstone såndt sin enda Son hjert i Werlden oss til Återlöf-
ning / vthi hwilla Stycken Menniskian är högt ansedt och vär-
derat in för Gudh. Men om heela Menniskio-slechte elliest
jemsföres medh Gudh wår Skapare / så är thet lifka som en
Skugge / som David säger på itt annat Rum : Mina Da-

Job. 10. v.

Gen. 2. v.

Psal. 102. v.

Bij

ghar

ghar äro framgångne såsom en Skugge / och iagh
borttorckas såsom Gråås ; men tu H Erre blifwer
erwinnerligha / ifrån Slechte til Slechte. Esaias sä-
ger / at alle Hedningar äre intet för honom / och så-
som platt intet achtade. Widh hwem wilie i tå lyk-
na Gudh / eller hwad wilie i göra honom för een
Lyknelse ? Nebucadnezar moste bekenna / sedan han aff Gudz
Macht och Wälde war förnedrat / at emot Gudh reknas alle
the på Jorden boo / för intet.

Isa. 40. v. 17.

Dan. 4. v. 32.

4. At man kan rätt sköna och på Hiertat leg-
gia / then Säkerheeten som Folcket leswer vthi / och
vndra ther på / at en icke skal kunna besinna sigh wa-
ra dödeligh / sin Tjdh wara kort och såsom intet / vthan leswa
i Säkerheet / och icke kunna säya : ach huru platt intet äro doch
alla Menniskior / the doch så säkert leswa / och see daghligen / hu-
ru then ena döör effter then andra / och at ingen är / som thenne
Skropligheeten icke vnderkastas / men lijkwel leswa the fram-
geent vthi sin Säkerheet / som är een Modher til alt Ondt / som
Apostelen betyggar / at när man begynner säya i sitt Hierta / thet
är Fridh och all ting vthan Fahra / tå skal them hasteligit För-
derff öfwerkomma.

Thef. 5. 3.

5. At man medh Förvondran och Njse / seer och be-
skodher Menniskionēs Fåfångeligheet här i Werl-
den / i thet / the gå bort och göra sigh mycken onyttigh
Droo / sancka tilhoopa / och weta icke hwem thet så
skal : Onyttigh Droo heeter then / när en icke kan låta hwar
Dagh hafwa sina Dmsorg medh sigh / ty thet är nogh / at
hwar Daggh hafwer sin edhen Plåggha / som Christus
säger :

att. 6. 34.

säger: Thet är / at een förrättar sins Embetes Arbete / hwat
Dagh medh Troheet och Sligt / och kastar så för the öffriga sin
Omsorg in på HErran / ty han skal wel försörja honom / effter
han dragher Omsorg för oss. Men dragha itt hednistt Bekym-
ber / och leggja sigh til at sörja / at een icke får stoor Rikedom och
Swerflödighet tilhoopa / och altidh sijter och qwälter sigh Nat-
och Dag / medh sin omäteliga Omsorg / sij thet är een onyt-
tigh DROD. Eliest ährligen och slijtelighen arbeta vthi sin
Kallelse / och lijkwel tenckia / at thet henger alt aff Gudz Hand /
som gifwer sina Wenner Welsignelsen widh the sofwa / thet är
een nyttigh DROD / tā man gör sitt Tillet / och kastar sigh vn-
der Gudz Försyn / wetandes thet / at Lycka och Olycka / Liff och
Dödh / Rikedom och Fattighdom; kommer altsamman aff Gu-
dhi. Så må man ock wel förundra sigh öfwer then Fånghees-
ten och Obetencksamheeten / at en medh så stoor Engslan och
Bekymber / sijter och risswer effter thenna Werldennes Godz
och Egendom / och weet doch icke hwem thet omsider så
skal / som Salomon säger i sin Predikare-Book: Migh
leddes widh alt mitt Arbete / som iagh vnder Sole-
ne hade / at iagh moste leefwa thet eenne Menniskio
som effter migh komma skulle / ty hoo weet om han
skal warda wjis eller galen? Thet är wel sant / at Barn
äro en HErrans Gäswo / och Liffzfrucht en Skänck / och en
Gällheet är thet ock / at Gudh welsignar en medh sina eghna
naturligha Liffzarswingar / som Salomon ther om talar: at
then Godhe skal hafwa Arswingar in til Barne-
barn / men Syndarens Godz skal wara spardt til
the Rättferdigha. Och fordrar then naturlige Arten och
Kärleken / at thet motte gå som Paulus säger: Barnen sko-

Pfal. 55. v. 2

1o Pet. 5. v. 7

Pfal. 127. v. 1

Syr. 11. v. 1

Eccl. 2. v. 1

Pfal. 127. v. 1

Prov. 13. v. 22

B ij

la icke

la icke dragha tilhoopa Föräldromen / vthan Föräl-
 drarna Barnomen. Men så gifwer Förfarenheeten medh /
 at mongen aff een otidigh Kärleek til thenna Verldennes Ågo-
 deelar / sanckar tilhoopa stora Skattar aff Guld / Silfwer och
 Penningar / monga Godz och Gårdar / och hafwer ingen Liffz-
 arfwinge / vthan motte leeswa thet androm / och jemmvel sina
 Hatare och Dwenner / theröfwer en rättfärdigh och wel betenckte
 Menniska må sigb wel förvondra. Thetta är rätta Förståndet
 på Konung Davids merckeligha Bödn.

Thenna Betrachtelsen som Konung David ställer of för
 vthi sin Bödn / at Gudh wille lära honom rätt besinna / at thet
 moste få en Ende medh honom / och at hans Liff war kort och så
 som intet för Gudhi / then hafwer en ganska stoor Nyttia medh
 sigb / och tienar of ther til / at wij kunnom få en saligh Endalyche
 här ifrån Werlden / och på sidstone itt ewigt Liff / ty

I.

I. Sätter samma Betrachtelse of för Sgonen icke alle-
 nast Menniskionnes Dödeligheet / vthan ock heela vårt Lef-
 swernes Fångeligheet och Elendigheet / vthi alt thet
 som of här i Jemmerdalen kan på komma / medh Engslan och
 Bedröfwelse / Sorg och Bekymber / Wedermödhho och Siuk-
 dom / hwilket alt är intet annat än itt Förebudh til Dödhon / som
 bryter och bråkar war fattigha Syndakropp så lenge / til thet
 thet är vthe medh honom. Som Patriarchen Jacob bekende
 och sadhe: Mins Elendes Tjdh / är hundrade och
 trettio Åhr / liten och onder är mins Elendes Tjdh /
 och recker intet til mina Faders Elendes Tjdh. Wij
 moste sielswa thet bekenna medh Mose / at vårt Liff warar siw-
 tijo Åhr / at högsta ottatijo Åhr / och så thet bäst warit hafwer / så
 hafwer thet warit Mödha och Arbete / ty thet går snart
 sin loos / lyka som wij fluge bore. Och såsom i Begynnelsen
 sagt

en 47.7.

al, 90. 10.

...at om ...
 ...i Werlden / så går man ...
 ...thenna Verldennes ...
 ...hafwer medh sigb / så at ing ...
 ...then / ty man weet icke ...
 ...fullt råddeligt / at man ...
 ...röslighen kunne betencka ...
 II. Hollar thet
 digt och Gudhi ...
 ...dennes Saker / och ...
 ...och annan. Ty när ...
 ...Störrelighet / at ...
 ...hitt i Werlden / och ...
 ...wij så hafwom ...
 ...När man nu ...
 ...lighen lodha Christi ...
 ...Wachet ihet / at ...
 ...Swalg och ...
 ...then Doggen ...
 ...önckeligh ting / at ...
 ...leek til thenna ...
 ...Hwarföre när ...
 ...of ifrån thenna ...
 ...icke heller the ting i ...
 ...i honom är icke ...
 ...denne / nembliga ...
 ...itt högfärdigt ...
 ...Walderne / och ...
 ...som går Gud / ...
 ...Kärleken som en ...
 ...nos hjert / at ...

sage är / at om wij än så någhon Roligheet och Glädiefundh
här i Werlden / så går man altijdh vthi wentan och fruchtan för
thenna Werldennes Ostadigheet / som så monga Förändringar
hafwer medh sig / så at ingen kan beröma sig aff Morgonda- Prov. 27. v.
ghen / ty man weet icke hwad idagh henda kan. Och är för then
skull rådheligit / at man bedher Gudh / thet wij sådant i Tjdh
råslighen kunne betenckia och leggia på Hiertat.

II. 2.
Holler thenna Betrachtelsen of ifrån itt Otj-
digt och Gudhi misshageligit Bekymber / om thenna Werl-
dennes Saker / och eliest ifrån äestilliga Synder vthi en motto
och annan. Ty när wij bestinom vår eggen Swagheet och
Ströpeligheet / at wij ärom Mull och Stofft / äre nalne komna Job. 1. v. 21
hste i Werlden / och nalne skolom wij åter här ifrån igen / och när
wij tå hafwom Födho och Klådhe så låtom of ther medh nöya. 1. Tim. 6. v.
När man nu sådant alswarligen betencker / så skal en wissers-
lighen lydha Christi Förmaning och Warning / ther han säger :
Wachter idher / at idhor Hierta icke warder förtungat medh Luc. 21. v. 34
Swalg och Dryckenkap och thenne Leswernes Omsorg / så at
then Daghen kommer idher för hastigt oppå. Och är thet en
öndeligh ting / at en dödeligh Menniskia skal så en sådan Kär-
leek til thenna Werlden / som så swiffull och förgengeligh är ;
Hwarföre när Apostelen Johannes sågh här på / affrådher han
of ifrån thenna Kärleeken såyandes : Elsker icke Werldena /
icke heller the ting i Werldena äre. Then ther elsker Werlden / Joh. 2 v. 15
i honom är icke Fadrens Kärleek. Ty alt thet som är i Werl-
denne / nembliga Rotsens Begärelse / Sgonens Begärelse / och
itt högfärdigt Leswerne / thet är icke aff Fadrenom / vthan aff
Werldenne / och Werlden förgås och hennes Lusta / men then
som gör Gudz Willia / han blifwer ewinnerligha. Och then
Kärleeken som en emot Gudz Willia fattar til thenna Werlden-
nes Häfwor / är mechtska skadeligh / som Paulus säger / at the som
wilia

Han leffde / ehwad thet är godt eller ondt. Betenck för then skull
sin Dödeligheet / at tu hafwer itt wist Måål / ther effter tu skal
wenta som en Dagbakarl / och at titt Liff är kort som en Twår
hand / ja som intet / så skal tu wel achta tigh för Sältheeten. Job. 14. v.

IV. Är thenna Betrachtelsen om Döden / en ting som
förefommer hoos of allehandas slags Synder / thet
Syrach betyggar säyandes : Ehwad tu gör / så tenck uppå En
dan / så gör tu aldrigh illa. Tencker tu på / at tu äst Muld och
Stofft / så högfårdas tu intet / effter som åter Syrach talar och
säger : Hwad högmodhas tu arma Muld och Aska ? som doch
icke annat äst än en slem Träck / then stund tu ännu lefwer. Och
ther aff kommer all Högfärd / när en Menniska affaller ifrån
Gudhi / och hennes Hierta wifker ifrån sinom Skapare. Wår
HERR och Skapare låter på ätskillighe Rum vthi sitt heliga
Ord / vnderwifsa of trolighen / såsom vthi thenna opläsne Psal
men / at wij skolom lära kenna of sielfwa / hwad wij äre / och
hwad wij blifwa skolom. The Stolte / Höghmodige och Åbro
girige / the som lefwa i Trässertij och Dryckenkap / i Ducht och
Drenligheet / the tenckia intet på sin Endalyche / och at theras
Lefwerne kan tagha en hastigh och förskreckeligh Enda / ther på
man / bättre Gudh / monga och othaliga Exempel hafwer / i syn
nerheet medh then förra Werldens / så ock Sodomæ och Go
morrhæ Vndergång.

V. Så följer aff thenna Betrachtelsen om Döden en
fänskylligh Boot och Bättringh / ty man kan intet bät
tre eller högre Skåål få / som en Menniska kan beweka til itt
bootferdigt Lefwerne / än thet / at Menniskan är förelagt en
gång döo och sedan Domen. Och hwart Træet tå faller / så blif
wer thet liggandes / ty förmahnar Syrach och säger : Blijda
icke medh tinne Bättring til thet tu frand warder / vthan bät
tra tigh medhan tu än synda kan : Fördrögh icke from warda /
och

och töfwa icke medh tins Lefwernes Bättring alt in til Dödhett.
Tencf vppå then Wredhe som på Endalychtonne kommande
warder/ och på Hemdena/ tå tu hädan moste. Item/ thet kan för
Aftonen wel annars warda/ än thet om Morgonen war. Och
alt thetta skeer medh hast för Gudhi. Hwarföre ock sielfwer
Christus förmante offta sina Lärjungar och Apostlar / at the
skulle waka / ty the wiste icke när Huusbonden kommer/ antin-
gen om Aftonen eller Midnattstidh/ eller i Hönsegålden/ eller om
Morgonen / at om han kommer hasteligha/ icke skal finna idher
sofswandes. Men hwad iagh säger idher/ thet säger iagh allom/
waker. Och äret wel rådhelighit at effterkomma thesse thens
helge Andes Förmaningar/ ty Yren är satt til Roten på Tråän/
at hwart och itt Tråän som icke bär godha Frucht/ thet skal aff-
huggas och kastas i Elden.

Marc. 13. 35.

Matth. 3. 10.

Man wil för then skull hafwa Gudz Försambling troli-
gen och fliteliggen förmanat / at hon wachtar sig för then ska-
deligha Ddygden Säkerheeten / och alla Daghar tencker på
sin dödheliga och swagha Natur/ som hon draghes medh här i
Werlden / och achtar sig granneligha / at hon icke låter Dies-
wulen och thenna onda Werlden / bedragha och förföra sig til
Wantroo / eller ock til at förachta Gudz Ord/ Sacramenten
och Predikoembetet/ hwilka äre the rätta och endesta Medlen til
wår Saligheet. Ty begynnar man på vthi sin Säkerheet/ liff-
tet eller intet achta Gudz Ord / slår alla troghna Förmaningar
i Wädret / förachtar och miswördar sina troghna Siälesörja-
re/ hwilke äre Sennigabudh i Christi Stadh / genom hwilka
Gudh låter lära / förmahna och straffa Folket; och tagher til
at lifa på sig sielff / sina eghna Förslag och Påfunder/ så äre
en stadd på then breda Wäggen / som lender til Fördömsen.
Och hafwa Hedningarna/ som intet woro komna til then rätta
och salighgörande Kundskapen om Christo/ liffwel tenckte på Åh-
ra och Dygd/ och huru the warlighen kunne wandra här i Werl-
den

Cor. 5. 20.

Matth. 7. 13.

och komma til någgon
och gora på sig
Dedens Betrachte
och hwar Paulianias the
gång off then förmenlig
skulle lyckligen och
skulle alltidh tencka thet
deligh. At the Egypt
någgon motto vthi
fring en Dödheliga
skal. Then som nu vil
medh Xerxe i Grek
fa hac faciamus: fa
han fructa sig med
om Nattidighet
hwilke Pauli taal
Gad tina för
ther til/ vil iagh

Om Människ
i thet

Then som
igenom/ oc
skal och
tagha i acht the
han kan sig itade
vthi alla swärmed

den/ och komma til någhot Veröm/ Sällheet och Lycksaligheet/
och göra på sidskonne itt godt Affskedh medh thenna Werlden/
the/ säger iagh/ hafwa ock förstådt thet/ at meditatio mortis/
Dödhens Betrachtelse / skulle wara thet besta Medlet ther til.
En hafwer Pausanias the Lacedemoniers Konung / frågat en
gång aff then förnemblige Philosopho Simonide, huru han
skulle lyckeligen och wijsligen regera/ och fick til Swars/ at han
skulle alltidh tenckia ther på / at han war en Menniska och dö-
deligh. At the Egyptier icke skulle förtagga eller försee sig i
någhon motto vthi sina Gåstebudh / ty låto the bära ther om-
kring en Dödheskalla/ och sadhe: Tenck på at tu sådan blifwa
skal. Then som nu wil tenckia på Dödhen/ så skal han intet säna
medh Xerxe i Grekland/ när han hörde talas om honom: mi-
fa hæc faciamus: läre låt thetta Talet bestå. En heller skal
han fruchta sig medh Landzhöfdingen Felice, at höra talas
om Rättferdigheet/ Rysheet och then yttersta Domen. Swer Act. 24. v. 7.
hwilket Pauli Taal han bleff förskreckt / och sadhe til honom:
Gack tina Fårde i thenna resonne / när iagh får belegligh Tidh
ther til/ wil iagh låta falla tigh.

Andra Stycket.

Om Menniskionnes endesta och besta Tilflycht/
i thetta ostadigha och owarachtigha
Lefwernet.

Den som tencker til / gå wel thenna Werlden
igenom/ och få på sidskonne en saligh Endalycht / han
skal ock förwthän ofwanbemålte Betrachtelse/ nogha
tagga i acht thesse tree följande Stycken / widh hwilla
han kan sig stadeligen holla / i all Nödh och Ansåchning/ och
vthi alla swärmodighe Zanckar / som falla Menniskionne in/

medhan hon wandrar vthi sin Fångeligheet här i Werlden/
och offta blifwer förarghat aff Werldennes Galenskap/ Osta-
digheet/ Ifundigheet och dårachtiga Fõrehafwande / Nemliga

I. Hoppas vppå G V D S. Nu HERRER/
fåger David / widh hwad skal iagh trõsta migh? När
David war stadd vthi thenna diupa och grundriska Specula-
tion eller Betrachtelsen / om sin Dõdeligheet och thetta vsta
Lefwernet / och at all ting war Fångeligheeten vnderkastat / så
tendter han widh sigh sielff / hwad han tå endeligen skulle holla
sigh widh / och finner så thet genom Gudz Andes ingifwelse / at
ingen ting war wissare tilgå at holla sigh widh / ån stadeligen
hoppas / thet år förtrõsta och litta til Gudh / hwilket Fõrtrõ-
stande står thet vthi / 1. At man weet och troor / at Gudh icke
allenast år Himmelens och Jordennes Skapare / vthan ock / at
han holler Himmel och Jord och alt thet thet vthi år widh macht /
thet regerar och styrer genom sin Alzmåchtigheet och gudomeli-
gha Fõrsyn. 2. At en holler sigh stadeligen och troligen in til
Gudh / och hafwer en wis Fõlfõrsicht til hans faderligha Guds-
heet / Nådhe och Barmhertigheet / och hårdar fram in til Endan /
vthi samma Ligt och Fõrhopning til Gudh / ty then som trofast
år in til Dõdhen / han skal få Liffzens Crona / och fåger i siet
Hierta: Vppå Gudh hoppas iagh / hwad kunna Menniskior
gõra migh? Item / om migh ån Kropp och Siål fõrsmåchtas
des / så åst tu doeh min Hiertans Trõst och min Deel. Then som
hafwer en sådan stadigh Troo och Fõlfõrsicht til Gudh / han bes-
står på en fast Grund / then honom aldrig swijka kan / som Syn-
rach thetta merckeligen betyggar och fåger: Trõst vppå Gudh /
så warder han tigh vthielpande / råttå tina Wåggar och hoppas
vppå honom. I som fruchten HERRAN / trõster vppå honom / ty
han feelar idher intet. I som fruchten HERRAN / hoppens thet
betsta aff honom / så warder idher Nådhe och Trõst altijdh wedera-
farano

poc. 2. 10.
al. 56. v. 12
al. 73. 26.

r. 2. v. 6.
seq. ad
fin.

forandes. I som fruchten HERRAN /
trõster icke oss / at icke fõrgå
vthi och merckter them: HERRAN
vthi / som vppå honom fõr-
trõst fõrlåten / som i
hwilken år någhon Fõr-
trõst hafwer? I som HERRAN
låter Sõnderna / och
på Gudh / och icke fõrgå
sigh hjert och tigt. Men
thefõre warda the
hårda / huru vil them
I som fruchten HERRAN
wa honom fõr / the
ta / the gõra thet hon
the holla Låggen rätt
Hierta / och dõd
ler falla vthi HERRAN
hans Barmhertig
fõrbannat / fåger
vppå Menniskior
siet Hierta ifrån
Sõnderna / och inter
blifwa vthi thet
mark. Men well
HERRAN / och
Tråd / thet widh
år. Och år thet
ifrån then nådige
någhra Skapade ting
fõrgångeligt och om
altijdh helt sigh stadd

farandes. I som fruchten HErran / förbjöder hans Nåd / och
wifker icke aff / at icke förgås. Seer vppå the Gamblas Exem-
pel och mercker them : Hvilken är någhon Tjdh på Skam kom-
men / som vppå honom förhoppat hafwer ? Hvilken är någhon
Tjdh förlåten / som i Gudz Fruchtan blifwit hafwer ? Eller
hvilken är någhon Tjdh aff honom försmädd / som honom åkal-
lat hafwer ? Ty HERRen är nådeligh och barmhertigh / och för-
låter Synderna / och hielper i Nödh. Wee them som förtwifla
på Gudh / och icke fasta stå / och them Ogudachtiga som böyer
sigb hñt och tñt. Wee them Förtwifladom / ty the troo intet /
therföre warda the intet beffermade. Wee them som icke vth-
hårda / huru wil them gå / tå HERRen them hemsökande warder ?
The som fruchta HERRan / the troo hans Ord / och the som haf-
wa honom kär / the holla hans Bodh : The som HERRan fruch-
ta / the göra thet honom liuffe är / och the som hafwa honom kär /
the holla Laghen rätt. The som fruchta HERRan / the sticka ste-
Hierta / och ödhmiuka sigb för honom / och säya : Wij wille hel-
ler falla vthi HERRans Händer / än i Menniskiors Händer / ty
hans Barmhertigheet är ju så stoor / som han stelswer är. Ja
förbannat / säger Jeremias / är then Man / som förlåter sigb
vppå Menniskior / och sätter Rött sigb til Arm / och wifker medh
ste Hierta ifrån HERRanom / han skal warda såsom Liung i
Scknena / och intet så see then tillkommande Tröstena / vthan skal
blifwa vthi thet Torra i Scknenne / vthi en ofruchtsam Sde-
marck. Men welsignat är then Man / som förlåter sigb vppå
HERRen / och HERRen hans Tröst är. Han är lifka som itt
Tråå / thet widh Watern planterat / och widh en Bäck berootat
är. Och är thet een stoor Dårskap och Fåfångeligheet / at gå
ifrån then nådighe och alzmechtige Skaparen / och förtrosta på
någhra skapade ting / effter the äre intet annat än omåchtige /
förgengelige och owarachtige Creatur. Hwarföre David / som
altjdh hölt sigb stadeligen vthi allehanda Nödh och Wrootgång

Jerem. 17.

5, 6, 7.

Sal. 118. 8, 9.
alt. 46. 3, 4

Chron. 29
v. 9.
atth. 6. 13.

al. 321. 1, 2.

2. 59. v. 20.

til Gudh / som är til at see vthi äskellige hans Psalmet / affrå-
dher högeligen / at en icke skal ljsta på Menniskior / ty the äre
dödelighe : Thet är gott / säger han / at förtrösta vppå H Erren
och icke förlåta sig på Menniskior / thet är gott at förtrösta vppå
H Erren / och icke förlåta sig på Furstar. Förläter idher icke
vppå Furstar / the äro Menniskior / the kunna intet hielpa. Ty
Menniskionnes Ande motte sin Wäg / och hon moſte åter til
Jord warda / tā äro förtappat all hennes Anſlag / nembligen
hans / som ſatte ſin Ljſt på then dödelighe Menniskian / ehuru
högh then kunne vara. Lätom of för then ſkull ſättia vårt Hopp
vppå then leſwande / alzmechtige och alleſtādes närwarande
Gudhen / ſom weet alt vårt Tilſtānd och ransalar Hierta och
Niura / och förſtār alla Zandars Vpsāt. Hans är Machten
och Herlighheeten i Ewigheet.

II. Bidhia Gudh troligen om tvenne ting /
ſāſom Förſt om Syndernas Förlåtelse / och ſāya medh
Konung David / frels migh ifrån alla mina Synder.
Ty ſāſom Konung David bepröſar then Menniskian vara ſäll
och ſaligh / hwilkom Öſwertrādelsen förlāten är /
then Synden öſwerſkyld är. Säll är then Menni-
ſom H Erren icke tilrecknar Miſgerning / i hwil-
kens Ande ingen Falſkheet är : Alſā tvärt emot / ſā är
thet en vſel och elendig Menniskia / ſā förtappelsens Barn /
hwilkom Synden intet är förlāten / vthan hans Miſgerningar
bliſwa honom til Plāgho och til itt Samwezqwal / Dgunst och
Fördömelse beholdne. Och ſāſom Synden ſkilier of ifrån vår
Gudh / och wee är theſ Siäl ſom H Erren wäſker ifrån : Alſā
bliſwer then Menniskian ſom Synden förlātes / taghen in til
Gudh / och boor trygger vnder hans Wingars Skugga / och
fruchtar ſig för intet Ondt / ty H Erren är medh honom / som

Da

Dund är ytterligare
vade vthi enom mör
migh intet Ondt : ty
Staaſt troſta migh.
wer / ſā frāghar iag
Dh efter ingen Menn
ſina / iagh är reen i
Synder : Sāya m
bedraghe wū of
Men om wū beſen
och rättwīs / at
reenar of aff alla
at wū hūwom i
Lingare / och h
niskian är vnder
Byrder / ſom t
den then ſwāre
ma kan / i ſp
Gudj Bredde och
wetes Eld och
Dagh vthan åter
begynnas här i
och thet alt för
pel / ſom äre tom
nas Förlåtelse / ſ
cilcus Spira och
gha endes finnes
len Samwez-plā
ſāya och ſerminna

David än ytterlighare talat och säger: Om iagh än wan-
drade vthi enom mörckom Daal / fruchtade iagh
migh intet Ondt: ty tu äst närh migh / tin Käpp och
Staaff trösta migh. Uch H Erre / när iagh tigh haf-
wer / så fråghar iagh effter Himmel och Jord intet.
Dch effter ingen Meniskia är som icke syndar / och hoo kan
säna / iagh är reen i mitt Hierta och klahr ifrån mina
Synder? Säna wij at wij hafwe ingen Synd / så
bedraghe wij oss sielfwa / och Sanningen är icke i oss.
Men om wij bekenna våra Synder / han är trofast
och rättwjs / at han förläter oss våra Synder / och
reenar oss aff alla Drättferdigheet. Men säne wij
at wij hafwom intet syndat / så göre wij honom til
Liugare / och hans Ord är icke i oss. Dch ändoch Mens-
nistian är vnderkastat ächskillige Plägbor / hårda och thunga
Byrdor / som tryckia henne swärligha / så är doch likwel Syn-
den then swäreste och störste Bördan / som Meniskian påkom-
ma kan / i synnerheet när Samwetet vprwaknar / och kan kenna
Gudz Wredhe och Grymheet emot Synnden / så är thet en Helf-
wetes Eld och Pijna / som brinner vthi ens Hierta Natte och
Dagh vthan återwendo / så at the Dbootferdighas Helfwete
begynnas här i Werlden / och skal sedan påstå i alla Ewigheet /
och thet alt för Synnden skull. Påminnom oss här theras Exem-
pel / som äre komne i Förtecknan om Gudz Nådhe och Synder-
nas Förlåtelse / såsom Cain / Judas Ischarioth / &c. Item Fran-
ciscus Spira och andra othaliga monga / hwars Samwets-pläg-
gha endeles finnes beskriwen / men största Deelen intet / hwilka
ken Samwets-pläggha / Predikanter och Lärare esomofftest ers-
fabra och förnimma hoos sina Åhörare.

Psal. 13. v. 4

Psal. 73. v. 2

Prov. 20. 9

1. Joh. 1. v. 8

9, 10.

Beser

Beseer ock Konung Davids Boot-Psalmer / then 6. 32.
33. 51. 102. 130. 143. och elliest åtskillighe andra / vthi hwilka
han beklaghar sig / och swärlighe förskrektes för Gud; Wredhe /
Hemd och Plåghe / som han medh sina Synder hade förtient /
hwarföre / emådhan Bönen är icke krasstigt Medel / genom hwil-
ket wij kunnom blifwa frelste ifrån Synden / ty är aff nödhen /
at wij Gudh hiertelighen och innerlighen bidhia / thet han wille
färlåta oss våra Synder / och heela våra Samwe; Sår / ge-
nom sin stora Nådhe och Barmhertigheet / vthi hwilken Syn-
da-förlåtelse / Menniskionnes Rättferdigheet består / som Apo-
stelen Paulus betyggar aff Konung Davids förr antecknade
Psalm: **At salihge läro the som theras Drättferdig-
heete är förlåtne / och theras Synder är öfwer-
skylta. I Syndernas Förlåtelse / består wår Försoning medh
Gudh / som Apostelen ån ytterlighare thet lærer / säyandes: At
Gudh war i Christo / och försonade Werldena
medh sig / sielfwom / och förbrådde them intet theras
Synder. För thenna Nådhen at våra Synder förlåtas /
skole wij medh Konung David / tacka och beröma Gudh hier-
teligen och innerligen / aff hans hundrade och tredie Psalm och
säya: Lofwa Gudh min Siäl / och alt thet vthi migh
är / hans helga Namn. Lofwa Herren min Siäl /
och förgåt icke hwad godt han tigh gjorde hafwer.
Then tigh alla tina Synder förlåter / och heelar alla
tina Brister.**

Thet Andra som Konung David här bedher om / at
Gudh icke wille låta honom them Galnom til Spott
warda: Är een mechta stor Welgerning och Nådhe aff
Gudh / at wij icke warda wår om Dwenom / Hatarom och För-
följa

Rom. 4. v. 7.

1. Cor. 5. 19.

Warom til Spott och
vthi sin förskrämdhet och
föfalla Sändor / Ån
them löser och behåger
för them / som rätt wille
tu wänder tin föer
gör på minom Hel
När tu icke gör tin
vthi thet som tigh
skal thet wara
at helga och pry
nas ibland the Gal
vthräitta alla sin
rätta Liffregel är
sin Wåg och straf
Men elliest följ
om Wpständel
fena en heller
och ensinte
taghet sin Hand
flemma Mennisk
Fall / och säya
tröste vppå.
och tare til Häl
ingen wårre Plå
och tigh och ond
får effter en gud
Konung David m
ris och förföljare

fölsarom til Spott och Begabbertij. Galna heta the / som
vthi sicc Förhaswande och Anslag / följa sina köglige och onds
skofulla Tanckar / Råd och Anslag effter / och göra alt hwad
them löster och behaghar. Hvilket Propheten Esaias affrädher
för them / som rätt wilia begå Sabbasdaghen / och säger: Om Esa. 58.v.13
tu wänder tin Foot ifrån Sabbathen / så at tu icke
gör på minom Helgedagh hwad som tigh tyckes / icke.
När tu icke gör tina Wäggar / eller warder sunnen
vthi thet som tigh teckes / eller hwad som tu talar / så
skal thet wara Herranom en lustigh Sabbath / til
at helga och prysa honom. Och then som intet wil reck
nas ibland the Galnas Hoop / han skal effter Syrachs Råd /
vthrätta alla sina Saker effter Gudz Ord / som war Syr.9.v.2
rätta Liffregel är / ty wandrar en Yngling / ja alla Menniskior /
sin Wäg ostraffeligha tå / när the holla sig effter hans Ord. Psal.119.v.1
Men elliest fabr man wild / som Christus sadhe til Saduceerna
om Vpståndelsen: I fahren wille / och weten icke Skrif
tena ey heller Gudz Krafft. Blifwa sådana galna Matth. 23
v.29
och ensinte Menniskior til Spott / seer tå / när Gudh
tagher sin Hand / Hielp och Bistånd ifrån oss / så at onda och
femma Menniskior / så hafwa sin Lust aff wårt Förseende och
Fall / och säya: Hwar är nu hans Gudh then han Psal.42.v.1
tröste vppå. Ne blifwa sådana Gudz och hans Ordz För
achtare til Håån och Spott / är een stor Plågha / effter som man
ingen warre Plåghemestare här i Werlden kan få / än en oguds
achtigh och ondskofull Menniskia / som Tijma och Stund tör
star effter en gudfruchtigh Menniskios Ofärd / hwarföre ock
Konung David måst i alla sina Psalmer / talar om sina Hatas
res och Förföljares grusweligha Wronghet / och ilskfulla Vp
D sät

Psal. 25. v. 1,
2, 3.

Psal. 10. v. 2.

12, 13.

Psal. 37. v. 1.

1. Cor. 10. 36.

1. Cor. 7. 12.

sät emot sig / och bedher Gudh hierteligen / at Gudh icke wille
låta honom komma på Skam / såsom han vthi en Psalm bedher
och säger: **E**fter tigh **H**ERRE lengtar iagh / mit
Gudh iagh hoppas vppå tigh / låt migh icke komma
på Skam / at mina Swener icke skola glädia sigh
öfwer migh. **E**y ingen kommer på Skam som tigh
förbyddar / men the löse Förachtare komma på Skam.
Dch så lenge then Ogudachtiga Swerhanden hafwer / så moste
the Glenda lijda / the holla medh hwarannan och vptencia ar-
gha List / &c. Men stat vpp **H**ERRE Gudh / vphåff tina Hand /
förgåt icke then Glenda. **H**wij skal then Ogudachtiga försmåda
Gudh och i sitt Hierta säga : tu sköter ther intet om ?

III. Stycket eller Medlet och Stafwen / som en
kan holla och stödia sig widh / medhan man wandrar i thenna
Zemmerdalen / och sätter sig före / at komma til en godh End-
skap vthi sitt Embete / och så en saligh Endalyche / är **Z**ola-
modh / **Z**agh wil tija / säger David / och icke vplåta mit
Munn / tu skal wel görat. Om en Menniska icke be-
fljtar sig om **Z**olamodh / at hon kan / så mycket som hennes
Embete och Samweest medh gifwer / lijda the Dnda / och icke
förmycket harmas öfwer the ogudachtiga / geenstråfwiga och
vrångwissa Menniskiorna här i Werlden / som altidh omgås
medh sin argha List och falsta Practiker / medh Förtaal och För-
acht / medh Bitterheet / Haat och Afwund emot honom / så skal
en aldrigh komma wel vthi medh sitt Förehafwande / eller ock kunna
na sitt Leswerne så ställa / at han är Gudhi teck och behageligh /
ty sägher Apostelen / at **Z**olamodh görs idher behoff / på
thet i mågen göra Gudz **W**ilia / och så thet som lof-
wat är. Dch saligh är then Man som toleligen lij-
dher

6
Dher Frestelse / ty tå han bepröfwat år / skal han få
Lifzens Crono / then Gudh lofwat hafwer them
som honom elsta. Thetta Tolamodheet görs of behoff / tå
wij äre stadda vnder Korset och Bedröfwelse / som gudfruchtige
Menniskior / på ätstilligt sätt wedersfars här i Werlden. Och
ther ibland som sagt år / år itt ondt Samweeet för Synden skull /
och onda ogudachtiga Menniskior / of aldra beswärlighaste.
Hwarföre Konung David sätter här vthi sin Böön / thet ena
strax brede widh thet andra: Frels migh ifrån alla mina
Synder / och låt migh icke them Galnom til Spott
warda. Och när thenna Nödhen kommer of vppå / så motte
wij granneligen tagha i acht Apostelens Förmaning / ther han
säger: Warer glade i Hoppet / tolige i Bedröfwelse.
Bedröfwelse gör Tolamodh / och Tolamodh gör
Förfarenheet / Förfarenheet gör Hopp / men Hopp
pet låter icke komma på Skam. Och ändoch wij plichti
ge äre / at öfwa itt sådant Tolamodh och Wenlighheet i gemeen /
bådhe emot Onda och Godha / så följer icke ther aff / at ingen
Disciplin och Ugha skal wara / vthan hwar och en effter sin
Kallelles Plicht / motte vthrätta sitt Kall redeligha / hielpa then
Glenda och Förtryckta / men straffa then ogudachtiga Wäls
werckaren / förtagha Synden och Drätt / så myckie möjeligie
är. Ty säger David: Säll år then som tu H Erre tuch
tar / och lærer honom genom tin Lagh / at han Tola
modh hafwa må tå illa går / til theß then Ogudach
tigha Graswen beredd warder. Ty rätt moste doch
blifwa rätt / och thy moste all from Hierta tilfalla.
Hoo står medh migh emot the Onda? Hoo trädher

Rom. 12. 12

Cap. 5. v. 3

Ps. 94. 12

v. 15, 16

D u

til

v. 22, 23.

Rom. 2. v. 9.

Psal. 27. 14.

Psal. 145. 39.

Psal. 115. v. 3.

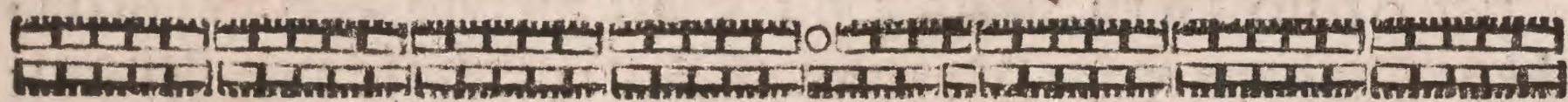
Dan. 4. 32.

til migh emoot the Zlgerningsmän? Men HERRN
 är mitt Bester / min Gudh är mitt Hops Tröst.
 Och han skal wedergålla them thetas Drätt / och
 skal förgöra them för thetas Ondsko. HERRN vår
 Gudh skal förgöra them. Merck här aff / både Zolas
 modhsens och Straffsens Sning: At såsom Gudh är en to-
 ligh och longmodigh Gudh / och åter wredh på Hemdedaghen/
 så Sgunst och Bredhe / Bedröfwelse och Angest/
 motte vthgiutas öfwer them som illa göra: Utså skole
 och wñ tija och tobla i sinom Tjdh / och skäligen nåpsa och straf-
 sa i sinom Tjdh. Men tu förbydha HERRAN / war tröst
 och oförfarat / och förbydha HERRAN / så skal thet om-
 snder komma ther til som David här säger: Han skal wel
 görat. Ty HERRN vår Gudh är allom godh / och
 förbarmar sigh öfwer all sin Werck. Och han kan
 göra hwad han wil både medh Kraffterna i Him-
 melen / och medh them som boo på Jordenne / och in-
 gen kan stå hans Hand emoot / eller säya til honom /
 hwad gör tu?

Om wñ nu wilom tagha alt thetta i acht / betrachta och
 öfwerwågha war Dödeligheet och wissa Måål / korta Lijftjdh
 och then stora Säfängeligheet / som finnes ibland Menniskionnes
 Förehafwande / och wända of så til Gudh medh en stadigh Troo
 och Zilsörstcht / bidhia dagheligen om Syndernas Förlåtelse /
 och at wñ icke warda til Spott eller Skam / vthan tagha wara
 Affecter fångna / och förwenta HERRANS Hielp och Beh-
 slagh; så skolom wñ genom Gudz Nåd / och then helge Andes
 Bistånd / wel gå igenom thenna Zemmerdalen / och hafwa ite
 roli

rollighe Sammet / at wñ
 heer / icke i fösligh
 hafwa wandrat här
 come war Troos
 Salighet / then
 och förfyllan skull
 V T
 Len fort
 Högtårade
 härto
 ANNO
 der til
 Chr
 rjket Danmark
 Gader heer her
 på hans födelse
 of obelante äro
 mes Dotter / h
 des tilbörlich
 honom förmed
 ingmpas / at har
 Anno 16
 Betenckande be
 Lärarnästares h
 från hans fäder
 Christendoms

rolighit Samweet / at wij vthi Enfalligheet och Keen-
heet / icke i kögligh Wißheet / vthan i Gudz Nåd / 2. Cor. 1.
hafwa wandrat här på Werlden / och så på sidhlych-
tonne wår Troos Endalycht / som är Siälarnas 1. Pet. 1. v
Saligheet / then Gudh of allom för Jesu Christi Förtienst
och Förskyllan skull nådheligen gifwa och förlåhna wille / Amen.

VITA DEFUNCTI.

En kort Berättelse om then Sal. och Högtåhrade Mansens Christiern Månsons Härkomst / Lefwerne och dödelighe Affgång.

A NNO 1595. then 24. Decembris år han föd-
der til thenna vsla och jemmerfulla Werlden / vtass
Christelige och hederlige Föräldrar / vthi Konunga-
riket Danmark / på itt omflutit Land Holm benämndt. Hans
Fader heet Herz Måns Christierson / fordom Kyrckioheerde
på hans södelses Ort öfwer twenne Sochner (hwilkas Namn
of obefante äro) vthi 32. Åhr : Hans Modher heet Edel Ele-
mes Dotter / hwilka strax vthi hans späda Barndom / draghans
des tilbörlich Ömsorg om hans ewigha Saligheet / hafwa låtit
honom förmedelst thet H. Döpelsens Sacrament / vthi Christo
inympas / at han en Gudz Församblings Lemm worden är.

Anno 1600. Bless han genom sina Föräldrars troghna
Betenciande befordrat til Scholan / och förtrodt vthi godha
Läremästares Händer / vthi Kindköpings Stad / icke langt is-
från hans Fädernes Bygd belägen / til at vnderwissas i sina
Christendoms Stycken och andra bockliga Konster / hwarest

D iij

han

han war in til theß hans Sal. Fader bleff dödh / vthi 24. Åhr.
Anno 1605. Då han nu allaredo. Faderlöds war / bleff
han förskrifwen vtass Landz-Domaren vthi Seeland / Anders
Dreselbergh (emedhan han på sitte Moderne war i Skylskap
medh hans Frw) hwilken på nytt satte honom i Schola / til at
lära skrifwa och räkna. Och så lenge som Landz-Domaren leff-
de / tiente han honom för en Poicke.

Anno 1614. Effter sin Sal. Herres Dödh / bekom
han vtass hans Frw / Wälbyrdigh Karin Skinkel / een recom-
mendation til Halmstadh / til Wälb. Måns Pax tå Landz-
höffding thet samstades / hwilken honom vthi sin Tienst antogh /
then han ock troligen tiente / in til theß förb. te Landzhöffding aff
hans R. May. i Danmarck / bleff kallat til en annan Tienst.

Anno 1616. Bleff han åter vtass sin gamla Herre /
Wälbyrdigh Måns Pax / til wijdare Tienst / Wälbyrdigh Hin-
drick Gyldenstierna på Korsholm i Skåne recommenderat,
och när han hade tiente honom vthi tw och tree fierdedeels Åhr /
råfode han vthi een stoor och longligh Skålswofsuka / och när thet
wardt bättre medh honom / reeste han medh sin Herres Förläff
heem til sin läre Modher / then han tå på 14. Åhrs-tjdh intet
besökt hade.

Anno 1620. Förreeste han effter sin läre Modhers in-
rådhande / til thetta högloflighe och wideberömde Konungas
riket Swerige / här til at vpsökia sin äldre Brodher / som tw
Åhr tilförende war hñt förreester / och begaff sig förmedelst sins
Brodhers Råd och Godhnyckia vthi Tienst / hoos hans Hög-
grefweligha Excellens, numehra hoos Gudh Sal. Herren /
Gress Magnum Brahe, vtass hwilken han bleff satt til en
Sougde öfwer Arholms Gårdh och Låhn / sedan han hans Hög-
grefl. Excell. vthi itt och tree fierdedeels Åhr tiente hade. Vthi sin
Tienst hafwer han således behaghat then Sal. Herren / at han
sedhbligen och medh Handräckjande moste bekräfta / sigh wilia
tiena

sienna honom så länge hans Höggrefst. Excell. Skulle lefwå ; thet
han ock redelighen hölt ; behölt ock altijdh sin Herres Ynnest och
höga Gunst/vthi all hans Lijfztijdh.

Efter then Sal. Herrens dödelighe Frånfall / bleff han
qwar vthi samma Tienst hoos then Hög-Wälborne / ock så nu
hoos Gudh Sal. Herren / Gref Jacob Delagardie. Thesse
Höggrefwelige Excellentier, tiente han tilhoopa vthi 16. Åhr.

Anno 1625. Then 6. Novemb. begaff han sig vthi thet
helga EhtensKapsståndet / medh sin elskelige käre Waka / nu
högtbedröfwat Enckia / Dygderijke Matrona H. Karin E-
richs Dotter / sedan han henne på samma Åhr then 8. Septemb.
sig trolofwat hade / vthi hwilket Stånd / han medh henne vthi
största Sämia och Kärleek / vthi 33. Åhr 2. Månader och 16. Da-
ghar samman lefwat hafwer.

Anno 1627. Hafwer han afflagt sin Borgerlighe Eedh/
och altså blifwit en Borgare vthi then berömlige Stadhen Wäs-
sterås / hwarest han hafwer brukat Borgerligh Handterningh/
handlat åhrligen och råttådheligen medh hwar man / så at man
troor / at ingen skal hafwa någhot öfwer honom sig at beklagha.
Och sedan han bleff Borgare i Wästerås / hafwer han icke al-
tjdh bodt vthi Stadhen / vthan mehrendeels i Ramnås.

Anno 1636. Bleff honom vtaff H. K. May. Enckie-
drottningen / Höglofligh i Åminnelse / Drottning Maria E-
leonora / tilbudit at arendera en H. K. Ws. Hammar här i
Ramnås / och thet vnder några Sochnar / Ramnås / Berg
och Sura ; hwilket Arende, han sedan heela sin Lijfztijdh behol-
lit hafwer.

Elliest hwad hans gemene Lefwerne widh kommer / hafwer
han stelt sigh Christeligen och wel. Gudz Ord hafwer han som
en rätt sinnigh Christen / högt elskat / icke lättelighen försummat
någhon Böne- eller Kyrckiodagh / vthan esomofftast låtit sig
finnas vthi Gudz Huus / hwarest han så wel som hemma / daghe-
ligen

ligen medh stor Zifwer och Allswar/hafwer til Gudh alzmäch-
tigh gjorde sina ödhmiuka Böner. Til Kyrciors och Scholars
Vnderhåld / så Tilfället hafwer gifwit / hafwer han icke sparde
til at medhdeela / utaff then Wålsgnelse som Gudh honom mil-
deligen förlåhnt hafwer.

Sijn nådigha höga Sswerheet / hafwer han warit vnder-
dånigh / hwilken han på thet ödhmiukeligaste vthi sina effterlem-
nade Skriffter betackar / för then höga Nådhe/honom vthi thet-
ta höglofligha Konungariket är wedersarin / at han/ ehuru wel
fremmande/lifka wel för all Drätt och Sswerwåld/är merckeli-
gen bestärmat / så at han säkert och trygt hafwer kunnat sökia
sijn godha Nåbring / önskandes at Gudh för sådant wille then
höga Sswerheeten/och nu i synnerheet wår nådigha Konung/för
all Dlycka och Fåhrligheet bestärma/för fiendelige Anlopp vthi
sitt Hågn beholla / the Konungzlige Wapnen medh herligha
Segerwinningar wålsgna / H. R. M. Rike honom stadfäs-
sta/ och entligen medh then ewigha Glädien belöfna.

Sina Förmån hafwer han vthi tilbörliha Safer warit
lydigh; sinom jemliksom wenligh; gärna gifwandes hwarion
och enom sin tilbörliha respect och Åbra. För then Fattigha
hafwer han icke tillyct sin Hand/vthan wel besinnat/at honom
war Barmhertigheet wedersaren / hwarföre hafwer han ock
handlat medh Barmhertigheet emoot then Fattigha sin Jem-
christna/som til honom listat hafwer. Så at man nu wisseliga
förmodhar/ at hwar och en rättsinnigh Menniskia som betenc-
ker/ at wij icke äre Engla-reena/ vthan til alt Ondt mächa be-
någne/ och elliest then som medh honom någhot Umgenge hafte
hafwa/ at the honom hans Feel och Bräckligheet förlåtandes
och vhrsäktandes warda / thet man ock wisseligen sigg hoos
them förseer.

Vthi sitt Huusregemente/hafwer han sigg Christeligen
och åhrligen förholit/ sijn elskelige käre Waka hafwer han/ som
sagt

sagt är / elskat såsom siet egbit Rött / medh henne aflat 12. Barn /
9. Söner och 3. Döttrar / vtass hwilko Gudh hafwer täckts
3. Söner och 1. Dotter til sig tagha vthi then ewigha Glä
dien / the öfriga effterleswa nu medh Modhren sorgbundne /
them Gudh medh sin helge Anda tröste. Sina Barn såsom och
Huusfolck / hafwer han först och förnembliqast hållit til Chri
stelig Tucht och Ugha / sina Söner hafwer han låtit måste
deels öfwa vthi bocklige Konster / och för them all Bekost
ningh medh stor Benägenheet ospart hållit. Idlesam haf
wer han varit i siet Werck's Förrättande / at han vthan all
Försummelse / medh sin Anletes Swett / hafwer låtit sig om
the sijna wårda / och them medh timmeligh Nährung / förmedelst
Gudz milda / jemwel och rika Wel signelse / ährlighen försörge
och vppehållit. Han hafwer wijsligen och förståndeligen stickat
om siet Huus / hwilket the som wederbör / vthi theas Sorg icke
vthan Tacksamheet ihoghkomma ; hans Omsorg för them / är
dageligh för theas Egon / högt qwidandes / at the en sådana
Stödh mist hafwa. Gudh tröste them!

Hans Siukdom anlangandes / så hafwer han i sin Alder
dom / vthi någhra Åhrs Tidh beflaghat sig vthi siet Bröst / och
för Wärd vthi sin Rygg / hwilken honom tåmmeligh tillsatt haf
wer / så at han sögha öfwer 70. eller 80. Steegh hafwer kunnat
gå / för än han moste hwila sig. Sedan tilflogh honom och så
en Wärd vthi hans Been / then han meente wara förorsakat
vtass stor Riöld och Frost / som han vthi sina unga Åhr / lå han
för en Poicke tiente / vthstätt hade : hwilken Swedha honom
vthi några Åhr jemmerlighen martrat hafwer. Sidst råfode
han vthi thenna gångande Bröststulan then 16. Januarij in
newarande Åhr / hwilken först medh frassa begyntes / och se
dan medh Håll och Stinger continuerades. Daghen ther eff
ter förlifte han sig medh Gudh / annammandes thet helige Al
tarens Sacrament / förlåt them off Hiertat som honom någhoe
hade

hade emoot brutit / önskandes at hwar och en wille honom thet
samma göra. Sedan så Siuldomen meer och meer tiltogh/
badh han dagelighen them som när honom stodho / at the skulle
fälla en troghen Förböön för honom til Gudh alzmächtigh / at
Gudh nådigst wille vppehålla honom medh sin helge Andä / och
hans Troo styrckia in vppå Frälsaren Jesum Christum / at han
motte kämpa en godh Kamp och behålla Segren. Och så offta
som Siuldomen sigh någhot lindrade / försummade han intet
stelff göra sina Böner til Gudh / gifwandes sigh til fridz / medh
thet som Gudh täcktes medh honom at göra. Then 22. Janua-
rij Middagstidh / så han kende / at Dödden tillsatte honom
medh fullt Alfwar / sadhe han til them som när honom woro:
nu är min Tidh intet longh / faller för then skull på Knä / och
bedher trolighen för migh / at Gudh wille förlähna migh een
saligh Hädanfärd / hwilket the ock gjorde / och han stelff togh aff
sigh sin Mössa / satte henne på sitt Bröst / tilhoopa knäppandes
sina Händer / och begynte stelff til at läsa härde thenna Bönen:
Barmhertige Gudh läre himmelske Fader / 2c. men han stadna-
de vthi Bönen för Dödsens Häfftigheet / then ock strax gjorde
på hans timmeliga Leswerne en stilla Endalycht / sedan han til
en behageligh Alder här i Werlden leswat hade / nemligh 63.
Åhr och 30. Daghar. Gudh hugswale hans Siäl vthi sitt es-
wigha Kisse / och förlähne honom medh alla Christrogna
en saligh Bpständelse på then ytterste
Daghen.

IN

IN P
REVERENDI
PATRIS ET EPIS
demiam Patriam. D
Sec
CONC
MEMORIE ET
Integerrimi
CHRIST
DANI, IN RA
PREFECTI Q
Metallic
Divina facundia
I. PROS
Qui Patrio qu
Antiqua c
CHRISTIERN
Hoc demun
CIMBRIA que
Aulica led
Namq; ubi GOT
GUSTAV
PRO-REX MA
Advena, m
Auspicijs CHR
Compare la
WEST-MANNO
RAMNES
Post Exantlatos
Hic Sacer A

IN PEREXIMIAM,

REVERENDISSIMI IN CHRISTO
PATRIS ET EPISCOPI, MAGNIS IN ACADEMIAM
Patriam, Dioecesin Arosiensem, & Ecclesiam

Svecanam meritis celeberrimi,

CONCIONEM FUNEBREM,

MEMORIAE ET EXEQUIARUM HONORI,

Integerrimi beatissimæq; Recordationis Viri,

CHRISTIERNI MAGNI
DANI, IN RAMNÆS SURA ET BERGH,

PRÆFECTI QUONDAM REGII ÆQUISSIMI,

Metallicæ ibidem officinæ Directoris, nec

non Civis & Senioris Arosiensium

laudatissimi,

Divinâ facundiâ & gravitate venerandâ elaboratam,

EPIGRAMMA.

I. PROSAPIA, VITA ET OBITUS

DEFUNCTI.

Qui Patrio quondam DANORUM Sangvine Clarus,
Antiquâ colui, Relligione DEUM,

CHRISTIERNUS MAGNI, Sveonum Peregrinus in oris,
Hoc demum potui, condere membra loco:

CIMBRIA quem genuit, quem DANIA fovit Alumnum,
Aulica sed Juveni, Vita Probata VIRO.

Namq; ubi GOTHORUM, moderatur ADOLPHUS habenas,
GUSTAVUS Proavum, Regia Sceptra Ducum,

PRO-REX MAGNE BRAHÆE Comes, Tuus ipse minister
Advena, mox Svecis incola fidus eram.

Auspicijs CHRISTINA Tuis Regina Deinceps,
Compare laude Svecis, visa nec ante Gothis,

WEST-MANNOS inter, Domus olim Sola placebat,
RAMNÆS irriguis condita nempe locis,

Post Exantlatos ubi tandem mille Labores,

Hic Sacer Anterior nunc tenet ossa Chorus,

Maxime, sed CAROLO GUSTAVO Rege, Triumphis
Innumeris Claro, jussa verenda, SENEX,
Dum Tua CHRISTE seqvor, Terræ Cælique Monarcha,
Cælica sunt animæ, gaudia parta meæ.
PRÆSUL in urbe VIGIL, Toto celeberrimus orbe,
Funeris Exequias, ornet ut ille meas,
Eusebicus Doctor, Sacro LAURELIUS ore,
En Dabit Eloquio, FAMA perennis eat!

II. CARMEN VALEDICTORIUM

EIUSDEM.

CONjux Ergo Vale, nostri Relevamen amoris,
Chara Sodalitij Pars CATHARINA mei,
MAGNE, Parentis amor, Juvenum Charissime JANNE S,
Musis ipse sacris dedite nempe tuis,
Et CATHARINA meo, CHRISTINAq; sanguine Nata,
Mi CHRISTIERNE Vale, Nomine Clare meo,
PETRE, Vale nimium dilecte, & ERICE Tenelle,
Delicium DANIEL Matris ubique Tuæ,
Vos CHRISTIERNIADÆ Nati Natæque valete,
Extremumque PATRI Dicite quæso Vale:
Alme benigne Parens, Superùm dignissime Vitâ,
Quô nihil in terris Suavius ante fuit,
Vive Beate Parens, nostri non immemor ævi,
Inter & Angelicos Vive vigeque choros,
Svecis atque Danis oppressis Marte stupendo,
Pax æterna Tibi conciliata, Vale!
Nos tua Progenies lachrymarum valle tenemur,
Exequias querulo prosequimurque Vale!
Tu Deus at nostri miserere precamur & inde,
Nos Patris & Proavum junge benigne Choris!

*Summæ Observantiæ & humane Condolentiæ
contestandæ Ergò Adposuit,*

ANDREAS E. WALLENIUS,
Aros. Th, L, & Gymn. Rect.

Faint, mostly illegible text on the left margin of the adjacent page.

